

DIVI LIECINIEKI

“Zāle nokalst, puķe
novīst, bet mūsu
Dieva Vārds paliek
mūžīgi!” (Jesaja 40:8)

414 4-я ЦАРСТВ Глава 7, 8

стан Сирийский, и была мера муки лучшей по сиклю, и две меры ячменя по сиклю, по слову Господню.
17 И царь поставит того сановника, на руку которого опирался, у ворот; и растоптал его народ в воротах, и он умер, как сказал человек Божий, который говорил, когда приходил к нему царь.
18 Когда говорил человек Божий царю так: "две меры ячменя по сиклю, и мера муки лучшей по сиклю будут завтра в это время у ворот Самарии",
19 Тогда отвечал этот сановник человеку Божью и сказал: "если бы Господь и открыл окна на небе, и тогда может ли это быть?" А он сказал: "увидишь твоими глазами, но есть этого не будет".
20 Так и сбылось с ним; и затоптал его народ в воротах, и он умер.

ГЛАВА 8

вернул землю женщине, сына которой Елисей воскресил. *Елисей в Дамаске опознал своего возлюбленного Азаила

4-я ЦАРСТВ

Глава 7, 8

5 И между тем как он рассказывал царю, что тот воскресил умершего, женщина, которой сына воскресил он, просила сына во своем и о поле своем. И сказал Елисей: господи мой, царь, это та женщина, которую ты воскресил.
6 И спросил царь у Елисея, она рассказала ему. И дал ей царь одного из придворных, сказав: воззврати ей все принадлежащее ей, и все доходы с поля, с того дня, как она оставила землю, поныне.
7 И пришел Елисей в Дамаск, когда Венядад, царь Сирийский, был болен. И донесли ему, говоря: пришел человек Божий к нему.
8 И сказал царь Азаилу: возьми в руку твою дар, и поиди навстречу человеку Божью, и поиди навстречу да через него, говоря: воззврати от сей болезни? выздоровев ли ты от сей болезни?
9 И пошел Азаил навстречу и взял дар в руку своего человека, и пошел навстречу человеку Божью.

Глава 8, 9

4-я ЦАРСТВ

шел к государю своему. И сказал ему этот: что говорил тебе Елисей? И сказал: он говорил тебе, что выздоровеешь.
16 А на другой день он взял одеяла, намочил его водою и положил на лицо его, и он умер. И воцарился Азаил вместо него.
17 В пятый год Иорама, сына Ахава, царя Израильского, за Иосафата, царя Иудейского, воцарился Иорама, сын Иосафатов, царь Израильский.
18 Приидиши двух лет был он, когда воцарился, и восемь лет царствовал в Иерусалиме.
19 И ходил путем царей Израильских, как поступал дом Ахавов, пошел, и сделал негодное в очах Господних.
20 Однако же не

16.2 Пар. 21:3, 17:2 Пар. 21:20, 16:3, 21:6 Пар. 18:1, 19:2 Пар. 7:16, 20 Быт. 27:40, 2 Пар. 21:8, 22 Пар. 21:13, 24 Пар. 22:1, 26:4 Пар. 11:1, 27:1 Пар. 22:3, 22:29, 29:4 Пар. 9:15

27 И ходил путем домом, делал негодное в очах Господних, подобно дому Ахавов, и он был в родстве с домом Ахавовым.
28 И пошел он с Иорамом, сыном Ахавовым, на войну с Азаилом, царем Сирийским, в Рамоф Галаадский, и ранили Сирияне Иорама, и он был в родстве с домом Ахавовым.
29 И возвратился Иорама царь, чтобы лечиться в Изрееле от ран, которые причинили ему Сирияне. Рамофе, когда он воевал с Азаилом, царем Сирийским. И посетили Иорама Сирияне, и он был в родстве с домом Ахавовым.

Pēc lielo reformatoru nāves reformācija stagnēja. Reformētās baznīcas kļuva aukstas, stingras un neiecietīgas.

Politiskajā un filozofiskajā pasaulē notika lielas pārmaiņas. Plaši izplatīta nestabilitāte lika dažiem, piemēram, svētceļniekiem, bēgt no savām mājām un meklēt glābiņu “brīvajā zemē” - Ziemeļamerikā.

Eiropā krīze izcēlās kā revolūcija. Francija kļuva par pirmo ateistisko valsti mūsdienu Eiropā.

Līdz šim brīdim Dievs bija saglabājis Savus “divus lieciniekus”.
Kas ar viņiem notika šajos kritiskajos vēstures brīžos?

Kas ir šie divi liecinieki?

Cik ilgi viņi liecināja?

Kā viņi nomira?

Kā viņi augšāmcēlās un uzkāpa debesīs?

Kas notika pēc tam?

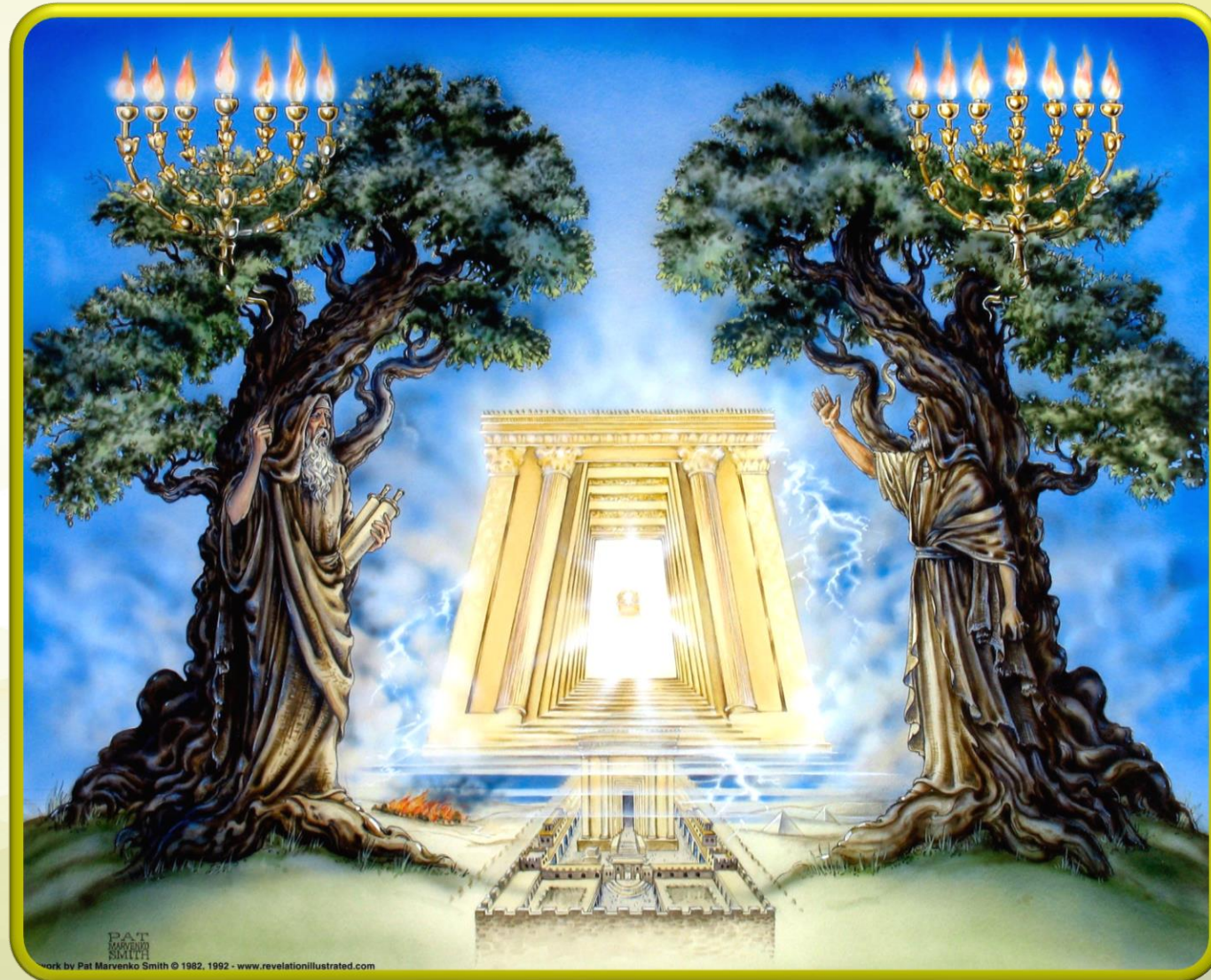

KAS IR ŠIE DIVI LIECINIEKI?

“Šie ir tie divi eļļas koki un tie divi lukturi, kas stāv zemes kunga priekšā.” (Atklāsmes 11:4)

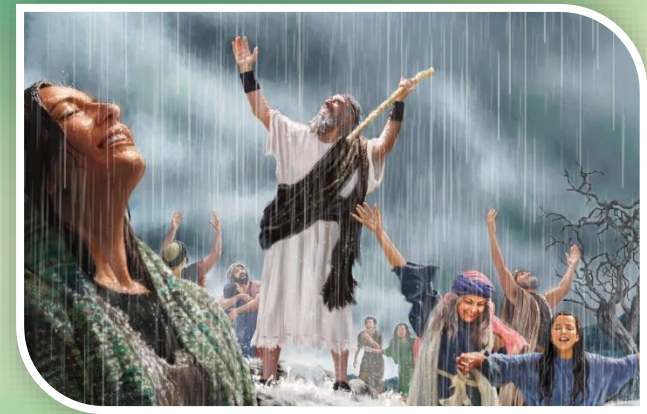
Šo divu eļļas koku un divu lukturu pieminēšana (Atkl.11:4) ved mūs uz atklāsmi, Caharijas 4. nodaļā. Pa olīvkokiem plūst eļļa, kas baro septiņžuburu lukturi (Cah.4:1-3.12).

Olīvkoki ir “divi svaidītie”, kas kopā ar diviem lukturiem simbolizē “Tā Kunga Vārdu” (Cah.4:6.14). Tā ir, Vecā un Jaunā Derība.

CIK ILGI VIŅI LIECINĀJA?

Izmantojot Mozu un Eliju kā simbolus, Atkl.11.
nodaļā par šiem diviem lieciniekiem ir sacīts:

Tie ir maisos
tērpti (3)

Tie stāv Tā
Kunga priekšā (4)

Ja kāds gribētu
tos aizskart, tad
uguns izies no
viņu mutēm (5)

Tiem ir vara
aizslēgt debesis,
ka lietus nelītu
(6a)

Tiem ir vara
pārvērst ūdeni
par asinīm un
šaut ar
mocībām (6b)

Bībele tika
saglabāta
tumšos
viduslaikos

Dievs neļāva
Savam Vārdam
pazust

Es likšu Savus
Vārdus kā uguni,
tavā mutē, ka
tos "apris"
(Jer. 5:14)

Kas noraida Sv.
Rakstus, tam ir
liegta Svētā
Gara lietus (eļļa)

Tikai tie, kas
studēja Bībeli,
tika atbrīvoti no
viduslaiku
sērgas un
garīgās tumsas

Tāpat kā Mozus un Elija, arī Bībele cietis no lielām vajāšanām. Cīņa būs ar ateistiskām varām. Tās uzkurinās ugunīgas kaislības... Vēsture apstiprina šo pravietojuma pareizību.

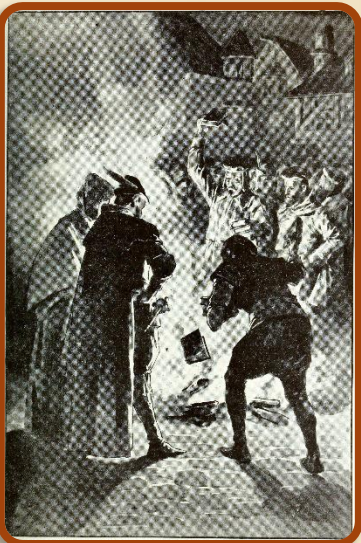
CIK ILGI VIŅI LIECINĀJA?

“Un Es likšu Saviem diviem lieciniekiem, tie maisos tērpti pravietos 1260 dienas.” Atkl.11:3)

Atklāsmes grāmatas 11. nodaļa sākas ar vīziju par debesu svētnīcu un tiem, kas pielūdz pie kvēpināmā altāra (Atkl.11:1).

Debesu svētnīcas tiesa ir zeme, kur “pagāni” - neticīgie - 42 mēnešus mīdīs “svēto pilsētu” - Dieva tautu (2. p.).

Tajā laikā Dieva Vārds tiks ietērpts “maisos” - lielās grūtībās (3. p.) [42 mēn. x 30 d. = 1260 dienas (pravietojumā 1260 gadi)].

Sākot ar 538. gadu, Romas baznīca pamazām sāka uzspiest savas tradīcijas pāri Dieva Vārdam. Pienāca brīdis, kad tika aizliegts lasīt Bībeli. Kas to lasīja un dzīvoja saskaņā ar patiesību, tika piespriests pat nāvessods.

Šī perioda beigās reformatori uz brīdi atbrīvojās no vajāšanām (Mat.24:22).

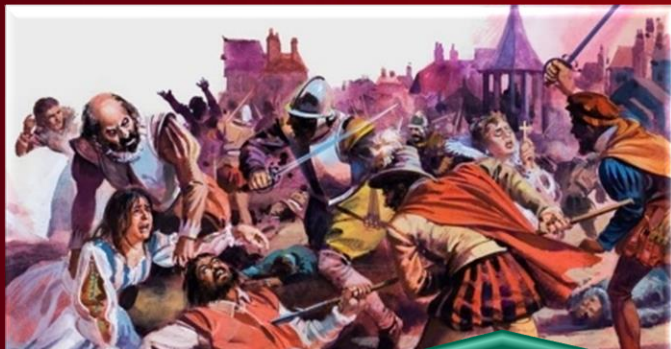
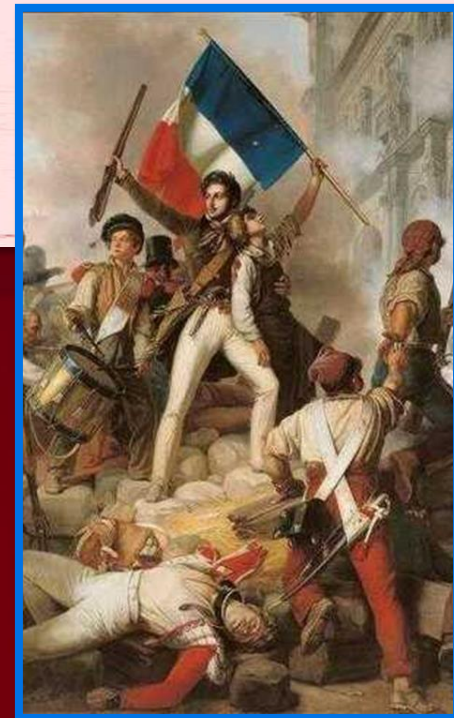
KĀ VIŅI NOMIRA?

“Kad tie būs beiguši savu liecību, tad zvērs, kas izkāpj no bezdibeņa, karos ar tiem, tos uzvarēs un tos nokaus.” (Atklāsmes 11:7)

Bezdiebēnis, kas minēts Atkl.gr.11:7, apraksta vietu, kur mājō dēmoni (Atkl.gr.9:11; 20:1-3; Lūka ev. 8:30-31). Zvērs aino politisku vai reliģisku varu (tāpat kā citi zvēri Atklāsmes grāmatā, Daniēla grāmatā un evaņģēlijā).

Kāda vara radās 1260 gadu beigās, t. i., ap 1798. gadu?

Francijas revolūcija, sākās 1789. gadā, radīja saukto “terroristisku varu” (1793-1794), skaidri parādīja, kas stāv aiz šīs varas: sātans un viņa dēmoni. Šī vara ir minēta trīs veidos (Atkl. 11:8):

Sodoma: Revolūcija aizsāka lielu amoralitātes periodu

Ēģipte: Ateistiska valsts (2.Moz.5:2), viņi neiebilda pielūgt “prāta dievieti” (2.Moz.5:2)

Kur Jēzus tika sists krustā: Jēzus upuris tika noraidīts

Šajā laikā reliģija tika atcelta, un Bībele tika aizliegta un dedzināta.

“Ateistiskā vara, kas Francijā valdīja revolūcijas un terora laikā, uzsāka tādu karu pret Dievu un Viņa svēto Vārdu, kādu pasaule vēl nekad nebija pieredzējusi. Nacionālā Sapulce atcēla Dievības pielūgšanu. Bībeles savāca un ar vislielāko nicināšanu un izsmieklu publiski sadedzināja. Dieva likumus mina ar kājām. Rakstos paredzētos iestādījumus likvidēja. Iknedēļas atpūtas dienu atcēla un tās vietā katru desmito dienu veltīja uzdzīvei un zaimošanai. Kristības un svēto Vakarēdienu aizliedza. Un pie apbedīšanas vietām uzkrītoši izkārtie paziņojumi vēstīja, ka nāve ir mūžīgs miegs.”

E. G. V. (Lielā cīņa, 276. lpp.)

KĀ VIŅI AUGŠĀMCĒLĀS UN UZKĀPA DEBESĪS?

“Un pēc trīsarpus dienām dzīvības gars no Dieva iegāja viņos, un viņi cēlās kājās, un lielas bailes uznāca visiem, kas tos redzēja.” (Atklāsmes 11:11)

1793. gada 26. novembrī Parīzē tika izdots dekrēts par reliģijas atcelšanu. Šo dekrētu anulēja 1797. gada 17. jūnijā. Trīs ar pus gadu laikā Francija priecājās, ka tā ir “atbrīvota” no reliģijas tirānijas un, ka Bībeles balss ir apklususi (Atkl.11:9-10).

Tā vietā, lai Bībele tiktu apklusināta vai iznīcināta, tā cēlās vēl spēcīgāka nekā iepriekš. Protestantu misijas nesa evaņģēlija vēsti līdz zemes galiem (Atkl.11:11).

Viljams Vilberforss 1804. gadā nodibināja pirmo Bībeles biedrību, lai masveidā izplatītu Bībeles. Bībeles eksemplāri vairojās tūkstošiem, līdz tā kļuva par pasaulē visvairāk pārdoto grāmatu. Šodien Dieva Vārda izplatīšana ir neapturama. Dievs to ir novietojis tādā situācijā, ka neviens vairs nevar to iznīcināt (Atkl.11:12).

KAS NOTIKA PĒC TAM?

"Tad atvērās Dieva templis debesīs, un Templī bija redzams Viņa derības šķirsts; un nāca zibeņi un balsis, pērkona grāvieni, zemestrīce un liela krusa." (Atklāsmes 11:19)

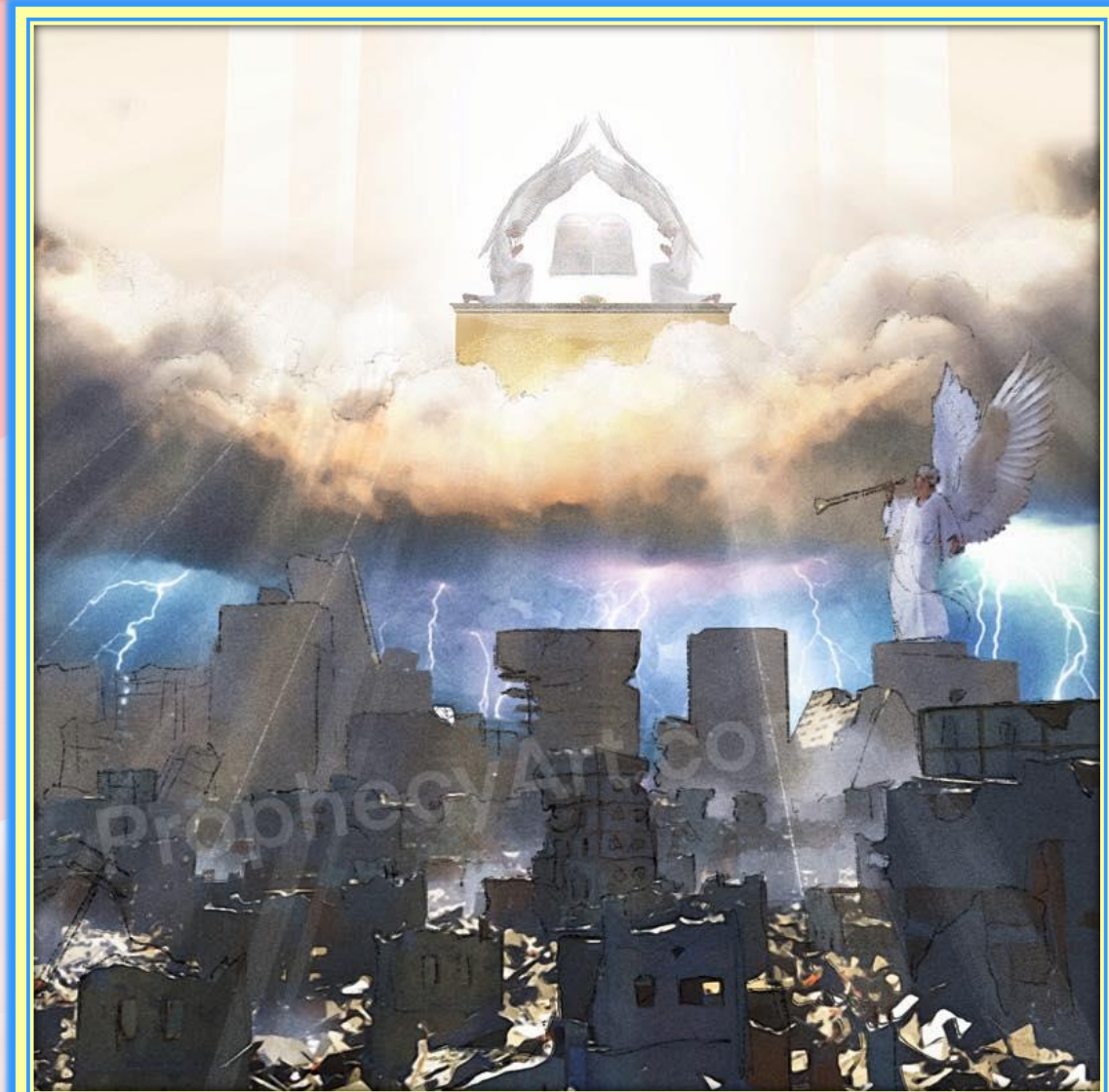
No abu liecinieku "augšāmcelšanās" sākas kosmiskā konflikta pēdējā nodaļa - beigu laiks.

Šis laiks sasniegs kulmināciju otrajā atnākšanā, kad visas valstis kļūs par Jēzus īpašumu un Viņš valdīs mūžīgi (Atkl.11:15).

Pirms šī laika, tautas iedegsies dūsmās, un viss beigsies ar to, ka tiks iznīcināti "tie, kas zemi maitāja" (Atkl.11:18).

Visi šie notikumi notiek debesu dievkalpojuma kontekstā (Atkl.11:16-17), un kulminācija, ka Debesīs atvērās Dieva debesu svētnīca un tika redzams derības šķirsts (Atkl.11:19).

Tad atnāca "Tava dūsmības un tiesas stunda" (Atkl.11:18), pasaules priekšā tiek parādīts tiesas standarts - desmit baušļi, kas atrodas derības šķirstā.

“Dieva Gars ir kopā ar katru patiesu Dieva Vārda meklētāju, palīdzot viņam atklāt apslēptās patiesības dārgakmeņus. Dievišķā apgaismība ieplūst viņa prātā, piešķirot patiesībai atjaunotu un svaigu nozīmi. Viņu pārpilda prieks, kādu viņš nekad agrāk nav piedzīvojis. Dieva miers gulstas pār viņu. Viņš apzinās patiesības skaistumu kā nekad agrāk. Debesu gaisma apspīd Vārdu, liekot tam izskatīties tā, it kā katrs burts būtu iekrāsots zeltā. Pats Dievs uzrunā sirdi, padarot Savu Vārdu par garu un dzīvību”.

